

[Foged.]

ingen alternative forslag stiller. Men her kan jeg give eksempler på, at når vi kommer med alternative forslag, ser det ud, som om regeringen absolut ikke vil tage hensyn til dem. Det er, som om regeringens medlemmer ved at benytte denne form i deres taler ude i landet har iværksat en psykologisk-politisk hjernevask af befolkningen; det skal siges så tit, at folk til sidst tror, at sådan er det, til trods for at kendsgerningen er en helt anden: oppositionen har gang på gang stillet ændringsforslag i folketinget.

Således blev der i sidste uge stillet ændringsforslag vedrørende de såkaldte jordlovs- og fredningslovsforslag, som vi ønsker koordineret. Regeringen har foreløbig ikke givet noget som helst udtryk for, at den vil tage hensyn til det. Hvad det foreliggende lovforslag angår, har venstre klart opstillet et alternativt forslag, men regeringen har ikke af den grund fundet nogen anledning til positive drøftelser. Tværtimod leder man tilsyneladende efter en lejlighed til endnu en gang at manifestere en politisk magt, baseret på ganske få stemmer. Det får vi nu se ved tredje behandling af lovforslaget.

Som sagt kan venstre ikke stemme for regeringens lovforslag. Vi finder, at det er en dårlig ordning, og vi er sikre på, at det bliver en midlertidig ordning. Desuden er det en ordning med tilbagevirkende kraft, selv om jeg må give det ærede medlem hr. Peter Nielsen ret i, at lovforslaget blev fremsat allerede inden årets begyndelse, således at befolkningen kunne vide, at der ville ske ændringer på dette område; man kunne dog ikke vide med sikkerhed, på hvilket lovgivningsområde der skulle ske ændringer, eller hvordan lovgivningen i det hele taget ville komme til at forme sig, medmindre regeringen allerede dengang havde sagt, at der ikke kunne ændres i lovforslaget, og det gjorde man dog ikke. Man lod tiden gå; man lod befolkningen være uvidende om, hvordan det skulle være, og først nu manifesterer man sin magt.

For øvrigt er det uomtvisteligt, at den af regeringen foreslåede ordning rammer beboerne i de ældre boliger økonomisk, og desuden er det en ordning, der lægger yderligere byrder på familier med mange børn, idet slitagen på et hus er væsentlig større, hvor der er børn, end hvor der ingen er. I lejerorganisationerne har man bestemte normer, der ligesom angiver, hvor meget det enkelte barn slider på en lejlighed. Der er tydelige oplysninger om disse ting, og man kunne således have taget hensyn dertil, hvis det skulle være en retfærdig ordning. Men det er ikke det, man har sigtet til. Det er bare en lettere ordning, ikke en retfærdig ordning.

Finansministeren bemærkede under lovforslagets første behandling, at han rødmede, når han skulle udfylde det gule skema. Der er endnu mere grund dertil, når regeringen nu gennemtvinger den foreslåede ordning. Lad mig citere endnu en gang. Det er fra dagbladet Børsen for den 20. april:

„... at gennemføre ændringer, som skal gælde for i år, samtidig med at regeringen bebuder en ny lovgivning fra næste år. Dette er jo det rene pjut.“

Børsen har i øvrigt overskriften „Tøv et øjeblik“.

Dagbladet anmoder altså her regeringen om at lade de bestående love gælde lidt længere, så man vitterlig kan få en ordentlig lovgivning. At de ikke er ene om det, kan ses af andre citater. Holbæk Amts Venstreblad skriver således den 19. april:

„Lad det være“.

Også her siges det, at det er et midlertidigt sigte; loven skal kun gælde i kort tid, og derfor anmoder man regeringen om at lade være. Holbæk Amts Venstreblad er formodentlig et blad, der står regeringen forholdsvis nær. En god ven har altså her givet et godt råd om at lade det være.

Jeg kan gå så vidt som til at hente et blad, der hedder Demokraten — det udkommer vist i Århus. Det skriver den 22. april, at de — altså vi — har luftet tanken